

PLEASE ENJOY THIS
VERY LONG FOOTNOTE

o/p/p/p

HDK-VALAND – ACADEMY OF ART AND DESIGN

Noun to Verb

**an investigation into the micro-politics of publishing
through artistic practice**

Eva Weinmayr

This booklet presents the abstract and summary of a Doctoral thesis
which in combination with a portfolio of artistic works
is submitted
in partial fulfillment of the requirements for the degree of
Doctor of Philosophy in Artistic Practice
at HDK-Valand – Academy of Art and Design,
Faculty of Fine, Applied and Performing Arts, University of Gothenburg
supervised by
Prof. Jyoti Mistry and Prof. Mick Wilson (2018–20),
Prof. Dave Beech and Prof. Andrea Phillips (2015–18)

<https://cutt.ly/noun-to-verb>

Abstract

This practice-based inquiry explores the social and political agency of publishing by investigating the micro-politics of making and sharing knowledges from an intersectional feminist perspective.

Whether “bound” or “unbound,” there has been much discussion of the political agency of the book as a medium, yet it is often assumed that the book’s political potential extends primarily, indeed if not exclusively, in terms of its content. The focus of this inquiry, however, is the potentially radical, political and emancipatory ways and processes by which a publication is made (authored, edited, printed, bound), disseminated (circulated, described, cataloged), and read (used).

The five projects at the core of this contribution have been developed collaboratively with different constellations of actors across the UK and Sweden and are comprised of: *AND Publishing* (2010–), *The Library of Omissions and Inclusions* (2016–18), *The Piracy Project* (2010–15), *Let’s Mobilize: What is Feminist Pedagogy?* (2015–16), and *Boxing and Unboxing* (2018).

These five projects explore intersectional feminist publishing strategies and ask: What if we understood publication not as a finite object? What if we gave attention and value to the processes and practices that lead up to a publication? How can collective processes of publishing themselves be a tactic to practically intervene, disrupt and change existing knowledge practices?

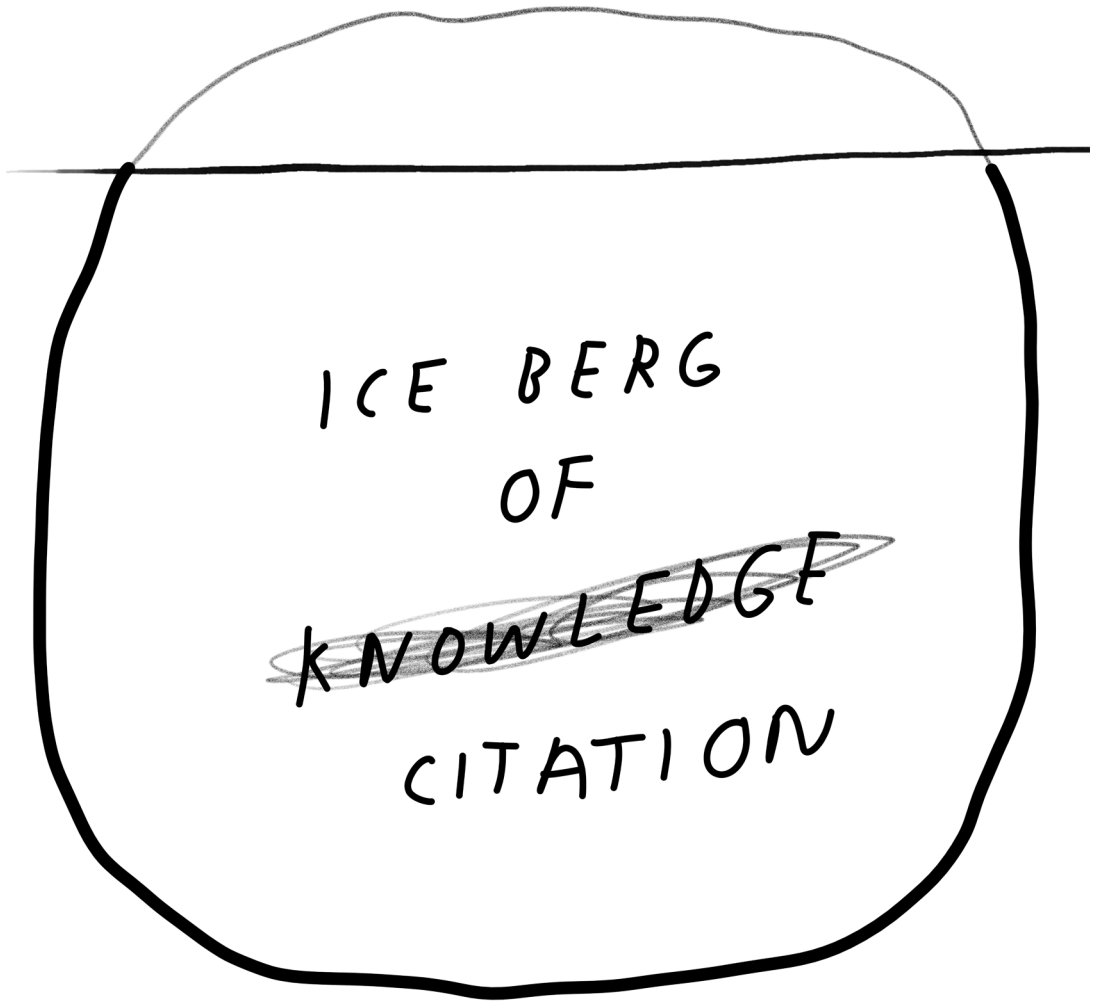
Located at the intersection of contemporary art, radical education, and institutional analysis, this inquiry critically investigates the presumption that publishing is an outright positive and progressive act,

a tool of giving voice and developing emancipatory agency. It identifies the paradoxes, conflicts, and contradictions for collective knowledge practices caused by systems of validation and audit culture, by the stasis of the “finite” object and by the authority these discrete objects produce. The research stretches beyond these points by exploring the coercive mutual reciprocity between authorship, authorization, and authority.

At its core, this inquiry aims to expand and test the normative criteria of what constitutes a publication. One of the emergent questions posed was whether publishing may be seen as a verb (a process) rather than a noun (i.e. the finished object). Could practice itself be understood as a form of publishing? A teaching situation, for example – a workshop, seminar, or group dialogue, where knowledges are collectively created and shared at the same time – could this also be considered as publishing? What kinds of publics are necessary or relevant to a publication process? A collaboration, a collective, a scene, a process, a dynamic, a method – can we frame any such situation or process as “publishing”? How fixed or stable does a transmission of knowledges need to be in order to be called a “publication”? And what is the function and effect of such stability?

Since the communication of the research findings (in the form of a PhD thesis) itself constitutes a form of publication, I experimented with an open and dialogical mode of publishing in the form of a MediaWiki – developed “in public” from its very beginning. As such, it turns the thesis from constituting an authoritative text into a site for multiple voices with occasions of negotiation, disagreement, and consultation.

<https://cutt.ly/noun-to-verb>

Summary

This summary provides an overview of a doctoral research project, entitled *Noun to Verb: an investigation into the micro-politics of publishing through artistic practice*.

The project explores the social and political agency of publishing, investigating the micro-politics of making, articulating, and sharing knowledges from an intersectional feminist perspective. At its core, this inquiry aims to expand and test the normative criteria of what constitutes a publication. Moreover, I started from a set of concerns regarding the political and emancipatory nature of the book, an aspect that is often understood as limited to the political nature of its content. The focus of this inquiry, however, is the potentially radical, political and emancipatory ways and processes by which a publication is made (authored, edited, printed, bound), disseminated (circulated, described, cataloged), and read (used).

In practical terms, the research process comprises (i) a range of activities, (art-making, workshopping, publishing, editorial work, collaborative practices, conferencing, organizing, pedagogical interventions, discursive events, etc.) and (ii) a range of “stabilizations” (publications, chapters, essays, posters, ephemera, archives, reading rooms, exhibitions, etc.). Both (i) and (ii) are developed collaboratively.

Publishing may be understood as a means of sharing, of disclosing, of passing on, or as an act of ‘making public’ that includes texts, images, ideas, and what we may summarily call “knowledges”. Publishing may also be understood as a temporary stabilization of knowledge, fixing the act of making-public into a material and mobile form (paper, ink, screen, code) – fixing it into an object.

As an object, detached from the makers (person), moment (time) and ecologies (context) of its production, a publication can circulate and spread across regions, contexts, and epochs – in Florian Cramer’s (2012) words, “the idea of the book is one that can be read in one, five, and one hundred years’ time.” It develops a social and intellectual life of its own.

While publication can enable the one to speak to the many, and as such be seen as a mode of address that constructs patterns of dominance, the act of publication can also be seen as a tool to give voice and recognition to bodies and experiences that are not yet acknowledged, articulated or prioritized within the range of existing knowledges. Therefore publication can be seen as a process that invites both assent and dissent, and that produces countervailing views and alternative readings, something that has fueled much debate on “the public sphere.” Such themes have been widely discussed in relation to the rise of European print culture (Eisenstein, 1982; Johns, 1998), but these debates are not the main focus here. Instead, the present research specifically addresses the micro-politics of publishing practices at the intersection of contemporary art, radical education, and institutional analysis.

Publishing practices are understood as part of a wider multiplicity of modes and formats that operate as “stabilizations” of knowledges, as indicated above. I use the word “knowledges” in plural to problematize the idea of singular, disembodied and universal knowledge that is associated with modern Western epistemologies. Knowledges in this inquiry are understood in Donna Haraway’s sense as “ruled by partial sight and limited voice – not partiality for its own sake but, rather, for the sake of the connections and unexpected openings situated knowledges make possible.” (Haraway 1988, 590). Therefore knowledges in my view are fundamentally contingent and interactive. “Situated knowledges are about communities, not about isolated individuals. (Haraway 1988, 590). In this inquiry, knowing is understood as a fundamental relational act, as exemplified by Maria Lugones’ “streetwalker theorizing.” (Lugones, 2003).

Of course, publishing practices extend far beyond the printed page. A core concern of this inquiry is to expand and test the normative criteria of what constitutes a publication. One question that emerged was whether publishing may be seen as a verb, a process, rather than a noun (i.e. the finished object). Could practice itself be understood as a form of publishing? A teaching situation, for example – a workshop, seminar, or group dialogue, where knowledges are collectively created and shared at the same time – could this also be considered as publishing? What kinds of publics are necessary or relevant to a publication process? A collaboration, a collective, a scene, a process, a dynamic, a method – can we frame any such situation or process as “publishing”? How fixed or stable does a transmission of knowledges need to be in order to be called a “publication”? And what is the function and effect of such stability?

Networked digital media technologies according to Mangen (2012) replace “the fixity and the static (and, by implication, limiting) linearity of print by adding multimedia features, interactivity, hyperstructure and virtually limitless possibilities for non-verbal, interactive, reading and communication for the reader.” It is the “unbound” character of the digital that unsettles “conceptual systems founded upon ideas of center, margin, hierarchy.” (Landow 1992, 2). The un-bound is a moment of recapitulation that, according to Gary Hall (2016, 158), “offers us a chance to raise the kind of questions regarding our ideas of the book (but also of the unified, sovereign, proprietorial subject; the individualized author, the signature, the proper name; originality, fixity, the finished object; the canon, the discipline, tradition, intellectual property; the Commons, community, and so on), we should have been raising all along.”

Whether “bound” or “unbound,” there has been much discussion of the political agency of the book, and it is often assumed that the book’s political potential extends only as far as its ‘content’. Yet what is of interest in the present inquiry is the book’s capacity as a conceptual and material means to practically intervene, disrupt, and change existing systems of production, distribution, and consumption of knowledge. (Adema and Hall, 2014; Thoburn, 2014; Constant, ongoing)

The Questions

Drawing upon Gabriel Tarde's proposition that knowledge is a mode of socialization and social communication (1903) I set out to investigate publication as a social, pedagogical, and political process. How can publishing create spaces for better mutual understanding and rethinking relations between people? What is the relationship between "making" and "making public"? Between experience and articulation? How does the "outside space" (distribution) shape the "inside space" of publication (content) and vice versa? What is contextual publishing? Is publishing necessarily always tied to a document, whether it be the printed page or via other media such as film, drawing, or photography?

What is a document? In her study *Qu'est-ce que la documentation?* (1951) the French librarian and pioneer of information science Suzanne Briet describes as follows: an antelope running wild in the Savannah is considered an animal, yet through being captured and brought to Europe to be exhibited in the zoo – through being caged, described, measured, and classified – the animal is turned into a document. It is analyzed, described, categorized, classified, and exhibited as a specimen, a process that constitutes a key paradigm to the project of colonial modernity.

The research process (making, thinking and analyzing) challenged the initial presumption that publishing is an outright positive and progressive act, a tool of giving voice and developing emancipatory agency. In the course of the research this idea was put into question and made it necessary to rethink the operating assumptions of the inquiry. Institutional pressure (publish or perish), for example, can erode the conditions for practices based on agency, creativity, criticality, experimentation, and collective knowledge making. Publishing (and writing) in institutional or semi-institutional contexts has been arguably "reduced from a process of communication, discovery, and exploration, to a system for the assembly of more and more new products, merely based on a logic of calculation" (Fitzpatrick 2018). Rebekka Kiesewetter (2019) observes that

“the significance of a publication is often reduced to a consumable or proof of excellence and a claim for authority; and publishing activities mostly are pursued within an output-led environment, in which the suggested formats and the institutional, economic and procedural frames tempt the interpretation of every outcome, every representation as vessels for contents, static, backward-looking, absolute, finalized, and set.” Several points are raised here: firstly, it points to systems of validation and audit culture; secondly, to the stasis of the “finite” object; and thirdly, to the authority these discrete objects produce.

The thesis argues that these three topics form the main “blockages” for emancipatory, collective knowledge practices. I wrestled with these blockages practically and theoretically throughout this inquiry, each with different entry points and from different perspectives. As the inquiry developed it became clearer that I set out to explore the coercive mutual reciprocity between authorship, authorization, and authority. By coercive reciprocity, I mean the ways in which these three concepts are entangled and how they induce, necessitate, and command each other. To be acknowledged as author requires some kind of authorization, which in turn produces authority. It addresses the question of what is validated as publication, who is acknowledged as an author, by whom, and for what reason.

This inquiry is situated within a Western context and it is situated with respect to such overarching constructs as colonial modernity, possessive individualism, and the neoliberal subject. As a White European female subject, I move between practices, institutions and discourses mostly within Europe and North America. It is from this position that I investigate the micro-politics of knowledge practices, informed by concepts found in feminist theory, media theory, radical pedagogy, as well as social science and philosophy.

The Projects: Less Noun - More Verb

Library of Inclusions and Omissions (2016) is a practice-based experiment in critical knowledge infrastructures. Setting up a community-run reading room around intersectional feminist and decolonial materials, the project explores the politics (potentials and limitations) of libraries, online and physical, for accessing, activating, and disseminating knowledge. Defining the library as a knowledge infrastructure (Mattern, 2014), the project tests dominant policies of validation (access) and classification (organization). Furthermore, it investigates the difference between a community-run resource such as this and more institutional libraries, in terms of their selection and validation processes. With the Library of Inclusions and Omissions, I seek to develop a curatorial concept to give voice to hidden, suppressed, or unacknowledged materials and struggles. In what ways could such a curatorial strategy thereby turn the library from a repository of knowledge (Samek 2003, Springer 2015) into a space of social and intellectual encounter and action? Can such a library project help build a community or connect different communities?

The Piracy Project (2010–15), based in London, is a long-term collaboration with Peruvian artist Andrea Francke. It explores dominant understandings of authorship, originality, and the implications of intellectual property and copyright policies for knowledge practices. Through an open call for pirated books and our research into pirate book markets in Peru, China, and Turkey, The Piracy Project gathered a collection of around 150 copied, emulated, appropriated and modified books from across the world. Their copying approaches vary widely, from playful strategies of reproduction, modification, and reinterpretation of existing works, to circumventing enclosures such as censorship or market monopolies, to acts of piracy generated by commercial interests. Through temporary reading rooms, workshops, lectures, discussions, and debates, The Piracy Project explores the

philosophical, legal, and social implications of cultural piracy. In this project, Andrea and I examine the ways in which the pirated, modified, emulated books in the collection transgress normative concepts of authorization, challenging the idea of individual authorship and the assumed authority of the printed book. In the theorization of this project, I show how the project's unauthorized interventions into "stable" and authoritative knowledge reveal and undo the reciprocity between authorship, originality and intellectual property— a triangulation that, as I demonstrated, constitutes one of the main blockages for collective knowledge practices.

Let's Mobilize: What is Feminist Pedagogy? (2015–16) is a collective investigation into intersectional feminist pedagogies, that led to (i) the organization of a three-day international mobilization at HDK-Valand Academy of Art and Design, University of Gothenburg and (ii) the publishing of a workbook with the same title. It began from a working group that formed at the Academy consisting of students, staff, and administrators (Kanchan Burathoki, Rose Borthwick, MC Coble, Andreas Engman, Gabo Camnitzer, Eva Weinmayr). The group's aim was twofold. Firstly, to provide a space to discuss the highs and lows in our own learning and teaching and to study and review university policies and institutional habits. Secondly, to organize an international conference (mobilization) to fundamentally rethink how knowledge is produced, transmitted, and disseminated. We were keen to find strategies to address the Eurocentric canon and its exclusions, to question institutional habits and procedures, and to create an understanding of equality that is not blind to difference.

The mobilization itself was a practice-based investigation experimenting with non-normative uses of the classroom, paying attention to time and temporalities, languages, and the empirical body. The published workbook is understood as an "input" rather than an "output." It aims at a redefinition of the dominant understanding of "impact" in current systems of academic evaluation – an understanding often based on a reductive logic of calculation. The project proposes to reassess the instituted taxonomy of values within learning, teaching and research at the art academy.

It asks what would happen if we valued and gave formal credit to all the knowledges and processes involved in how we publish. The project asks how open, enabling, and diverse our knowledge practices are; and how inclusive are our tools and protocols? It does so by practically examining the moments, formats, and temporalities of how knowledge is “practiced” within the art academy. More broadly, this experiment scrutinizes how institutional habits – how we meet, the terminologies we use, the procurement procedures we are asked to follow, the forms of “outcomes” that are expected – enable or hinder collective and inclusive critical knowledge practices.

Boxing and Unboxing, a collaboration with artist Rosalie Schweiker, took place during the course of AND Publishing’s six-month research residency at Marabouparken konsthall in Stockholm. It consisted of learning how to “box” and “unbox”, and cutting up boxes – dealing with questions of categorization inspired by Rhani Lee Remedés’s (2002) “SCUB Manifesto: Society for cutting up boxes”. Together with curator Jenny Richards, AND organized a boxing club for self-identifying women. The question was whether sparring, when defined as physical play and not as competition, might allow us to rehearse ways to relate to each other in other areas. The experiment conceived of boxing not in terms of masculinity and violence or the survival of the fittest, but as a moment of intense negotiation of border space, contagion, and border linking (Ettinger 2006). In this sense, boxing renders permeable the borderlines of our “proper” subjects (an “individual” conceived as founded in the sole ownership of oneself). As a nonverbal bodily dialogue, it transgresses boundaries that we elsewhere seek to protect. During sparring, I deliberately forgo this established immunity – my contours become vulnerable through the mutuality of the touch: my fist touches and is being touched at the same time. In the reflection on this project, I connect thoughts about immunity and community (Esposito, 2010; Lorey, 2013) to the exhilarating, troubling, and demanding experiences that the sparring sessions produced. I will reflect on sparring as a radical bodily dialogue, considering its potential for learning how to compete without needing to win, and how to practice respectful disagreement.

“Thinking with”: The Format

The format of this PhD inquiry is a compilation thesis, comprising a distinct set of practical experiments and a “kappa” that discloses the contribution made by the research project and locates that contribution with reference to existing knowledge practices.

The kappa is meant to allow the components to retain their discrete, self-contained identities, but also to enable them to be joined together as elements of a larger construction.

Since most of the practices are collaborations, I saw a danger in the fact that it will be mostly me who is narrating, framing, and to an extent historicizing them from my perspective alone.

The struggle was to differentiate the “I” and the “we” throughout this writing and thinking; they are often difficult to disentangle. This “I” also shifts, is not stable, perhaps incoherent, because it has been populated by others while working and thinking together.

In the middle of the process, I decided to drop the solitary Word document on my hard disk and continue in the form of an open source MediaWiki. This for me was a “paradigm shift” from the protected, private and proprietary environment of my hard disk to a web-based, open, and “public” environment throughout the process of tentative thinking, writing and archiving. This work is not locked up in a scholarly monograph in a university collection, but accessible via the internet – opening up its readership beyond those having access or are inclined to visit European university libraries (Cusicanqui 2011). This also means it is open to feed back into communities outside academia, in which most of the activities developed and are grounded in.

One specific tool, coded by Cristina Cochior and Manetta Berends from Varia (Rotterdam) is the annotation feature. It invites the collaborators to comment, add, and disagree with my accounts of the projects. And as such, it turns the thesis from an authoritative text into an occasion for negotiation, disagreement, and consultation.

Roadmap

Chapter *Setting* gives an overview of what the inquiry is about – as mapped above. It introduced the basic research task, agenda, and purpose. It lays out the context, the problems that I address, and the questions I started with. It also gives information on how the wiki is structured and how it can be read.

Chapter *Survey of the Field* maps the context and field for the contribution made by the research project. The mapped practices are widely spread in geographical and historical terms, and they draw on a wide range of disciplinary sources.

This broad field of sampling stems from a commitment to working transversally, and to not be bound by the protocols of one field alone – be it contemporary art, feminist organizational practices, or radical education. On closer inspection, the practices I discuss in this chapter are all discrete instances in which the dominant paradigms of publishing and the formation of knowledges have, in one way or another, been adjusted – acting as counter-political projects. They interfere in distinct ways with notions of authorship, editorial processes, design, production, and distribution, as well as with methods of classifying, archiving, and reading.

The chapter maps alternative infrastructures (early conceptual artists books, US), counter-cultural media (Radical Printshops, See Red, UK, 1980s), and feminist practices of open source technologies (Constant, Brussels). The chapter provides a detailed discussion of the concept of the library as an institution that archives, organizes and catalogs knowledges. This discussion focuses both on institutional libraries and their standards of acquisition and cataloging, as well as on “extititutional” examples (Shadow Libraries) that circumvent institutional enclosures and commercial monopolies.

Chapter *Summary of projects and submitted materials* offers an overview of the long-term collaborative projects I have carried out (“Projects”), the pamphlets, essays, and articles I have

(co-) published (“Published, Fixed”) and the event-based activities, such as teaching, workshops, presentations, discussions, and think-ins (“Discursive, Unfixed”). The chapter maps the variety of projects, sites and strategies that are important as part of a wider strategy of feminist publishing. That means these projects and experiments operate in different arenas and reach beyond traditional notions of publication.

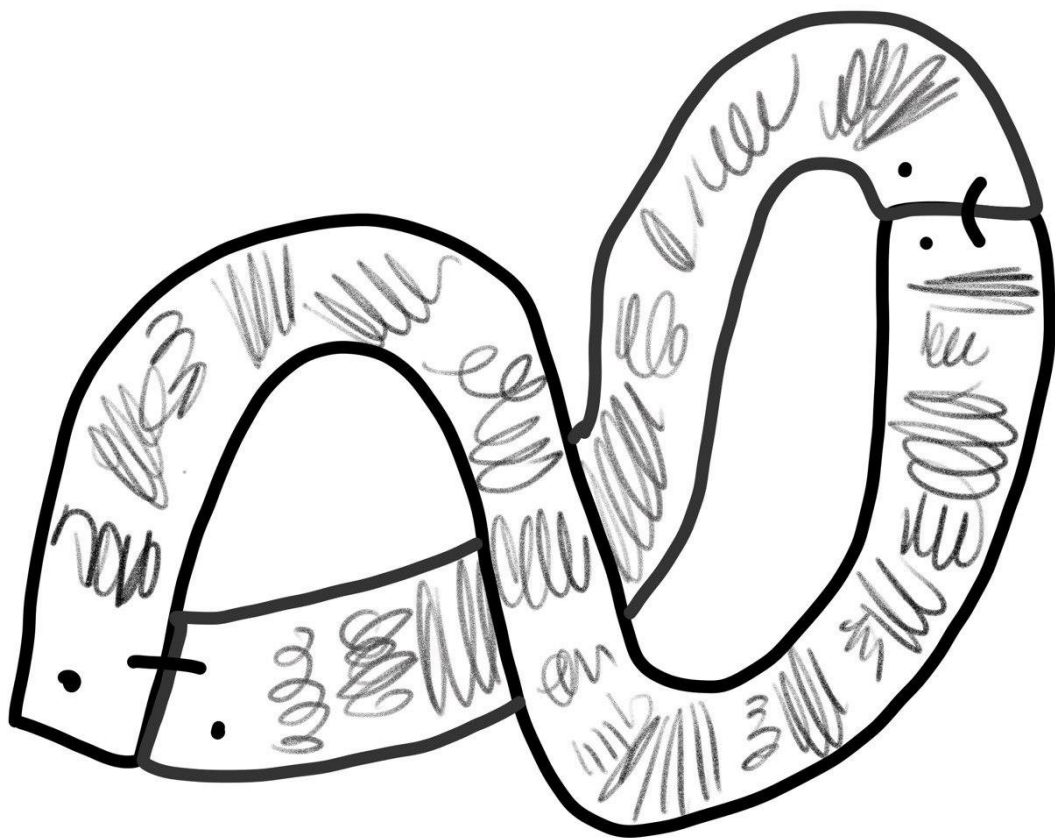
The purpose of chapter *Reflection and Theorization of Projects* is to unpack the complexities and contradictions of each of the practice projects through a process of reflection. This is to establish what the practice experiments did and how they potentially contribute to a critical understanding of the micro-politics at play when we create and share knowledges under institutional conditions but also outside them. This chapter reflects on the tactics developed within the practices and on the attempts to “do things differently”. It assesses what the projects hoped to achieve, what was possible to achieve, and for what reasons.

The chapter *Analysis* revisits the initial questions that triggered this research, and analyzes how these shifted and reframed themselves through the five projects. In this chapter I have identified and investigated the paradoxes, conflicts, and contradictions facing an emancipatory and intersectional approach to publishing, caused by (i) systems of validation and audit culture, (ii) the stasis of the “finite” object, (iii) the authority these discrete published objects produce. Zooming in on the micro-politics of knowledge practices within institutional and “extititutional” contexts, this chapter crystallizes a range of topics that surfaced throughout the projects. It shares insights about the political significance of collective work that deviates from the individuating societal default – as well as its limitations.

The chapter establishes the power of naming, framing, and classifying knowledge, in libraries for instance, and identifies the ways in which the library catalog is itself a meaning-making structure. It unpacks the implications of the assumed fixity of published knowledge and shows several tactics on how this fixity and the authority it produces can be “unbound”. I claim in the chapter that the book, as a discrete object, turns knowledge via authorship into

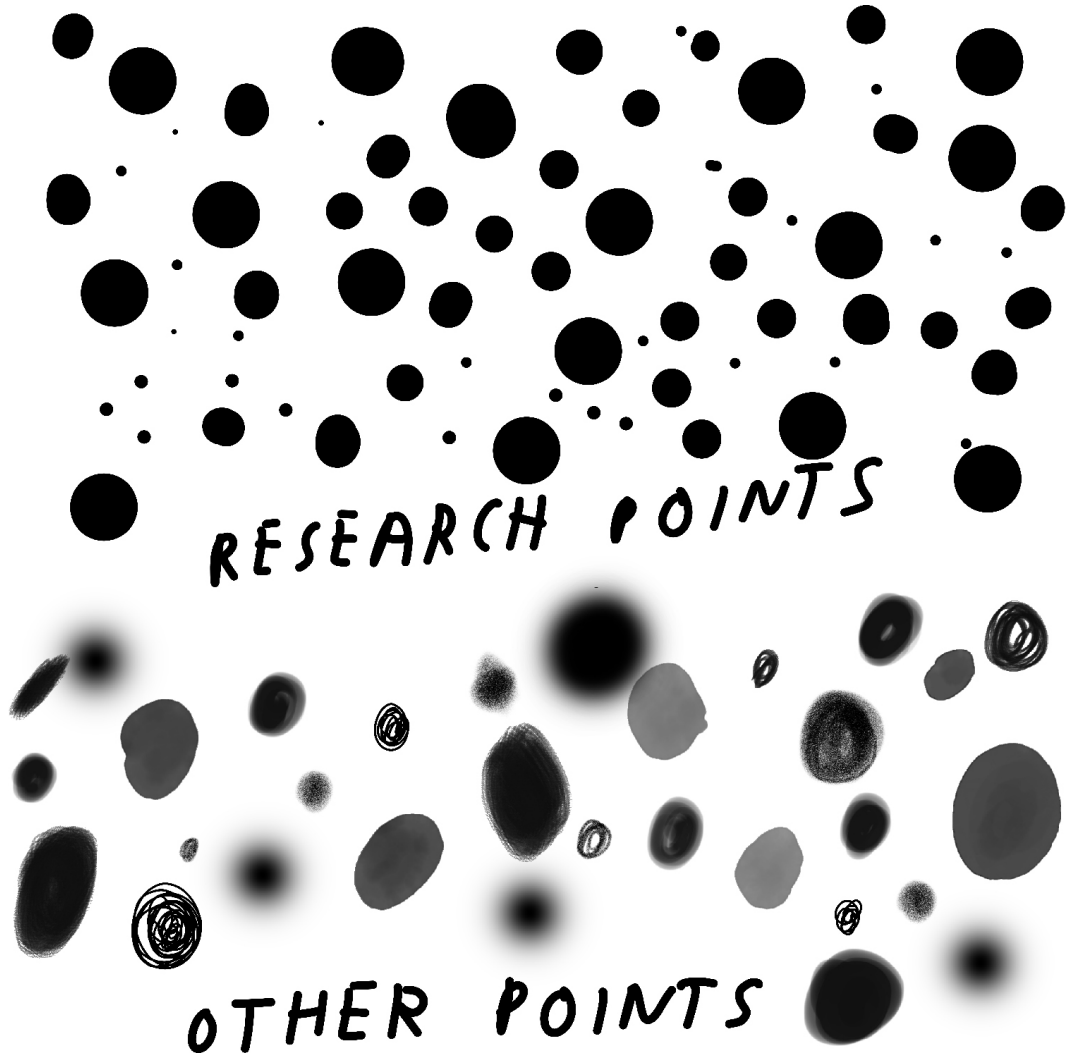
private property – based on copyright and the related claim of originality. The chapter discusses how we can imagine authorship without ownership, and – based on the findings in the projects – how we can imagine a publication not as an end result, but as a mediating third object. Here I propose ways how the book can operate as a prop to move into new thinking and working together, which is, as I claim, ultimately more important than the prop itself. I present an altogether more flexible understanding of authorship, rethinking the author as an instigator, maker, doer, teacher – as somebody who “causes something”. Here I borrow from Karen Barad the metaphor of compost heap, an ecology of “feeding, ingesting, excreting”. Such a decentralized understanding of authorship would require new criteria of evaluation: criteria that pay attention to the ways we publish, the inclusivity of our tools, and who is encouraged to speak or remain silent. In short, it needs us to evaluate the process rather than only the outcome.

The chapter concludes with a discussion of how the sharing of my research findings in the form of a thesis can develop an epistemic method that evades the very pitfalls that I address with this research project. For instance, there are dilemmas and double binds that I have to negotiate when I, as an individual subjected to an exam protocol, try to migrate collective work – that happened elsewhere, in precarious communities – into the institutional context of academia. Using the open-source MediaWiki to develop the thesis “in public” is an effort to share the thesis not as an output, but as a process – in dialog with, and feeding back into the compost heap. Its two-way interaction as production and dissemination at the same time invites dialogue, multi-vocality and disagreements.

NOT QUITE COOKED IDEAS

Abstract

Denna praktikbaserade undersökning utforskar publiceringens sociala och politiska agent ur ett intersektionellt feministiskt perspektiv genom att undersöka mikropolitiken för att skapa och dela kunskaper. Oavsett om det är ”bundet” eller ”obundet” har det förts mycket diskussion om bokens politiska agent som medium, men det antas ofta att bokens politiska potential endast sträcker sig så långt som dess ”innehåll”. Fokus för denna undersökning är dock de potentiellt radikala, politiska och emancipatoriska tillvägagångssätten och processerna genom vilka en publikation produceras (författas, redigeras, trycks, binds), sprids (cirkuleras, beskrivs, katalogiseras) och läses (används).

De fem projekten som ligger till grund för detta bidrag har utvecklats i samarbete med olika konstellationer av aktörer i Storbritannien och Sverige och består av: *AND Publishing* (2010–pågående), *Library of Omissions and Inclusions* (2016–2018), *The Piracy Project* (2010–2015), *Let’s Mobilize: What is Feminist Pedagogy?* (2015–2016) och *Boxing and Unboxing* (2018). Dessa fem projekt utforskar intersektionella feministiska publiceringsstrategier och ställer frågorna: Vad händer om vi förstod publicering inte som ett begränsat objekt? Vad händer om vi uppmärksammar och värdesätter de processer och praktiker som leder fram till en publikation? Hur kan kollektiva publiceringsprocesser själva vara en taktik för att praktiskt intervensera i, lösa upp och förändra befintlig kunskapspraktik?

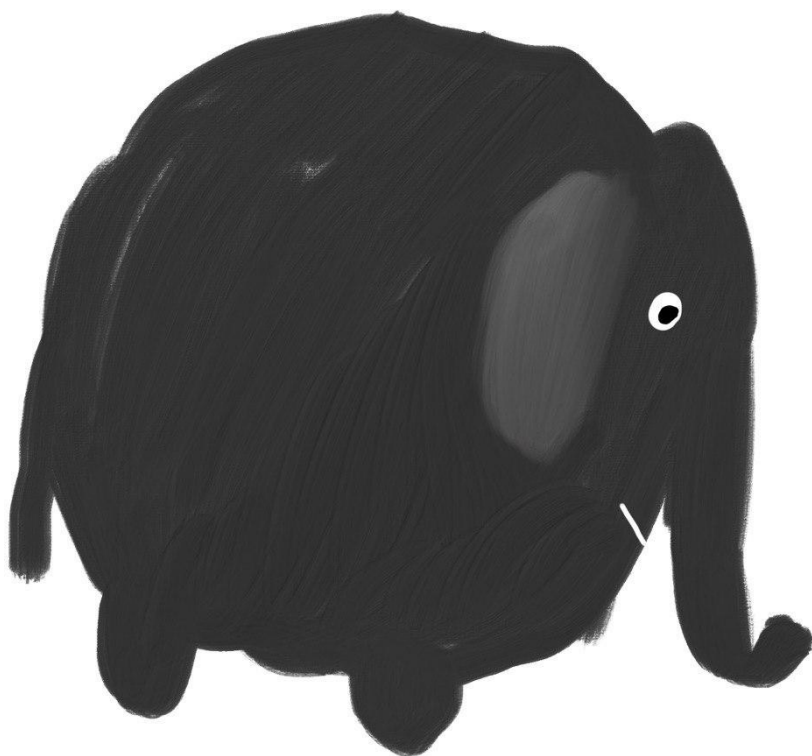
Denna undersökning lokaliserar sig i skärningspunkten mellan samtidskonst, radikal utbildning och institutionell analys och

undersöker kritiskt antagandet att publicering är en helt och hållet positiv och progressiv handling, ett verktyg för att ge röst åt och utveckla en emancipatorisk agent. Den identifierar paradoxerna, konflikterna och motsättningarna för kollektiv kunskapspraktik föranledd av system för validering och revisionskultur, av det ”bestämbara” objektets stagnation och av den auktoritet som dessa separata objekt producerar. Forskningen sträcker sig bortom dessa punkter genom att utforska tvingande inbördes ömsesidighet mellan författarskap, auktorisation och auktoritet.

Det centrala syftet för denna undersökning är att utvidga och pröva de normativa kriterierna för vad som utgör en publikation. En av frågorna som uppstod var om publicering kan ses som ett verb (en process) snarare än ett substantiv (d.v.s. det färdiga objektet). Kan praktik själv förstås som en form av publicering? En undervisningssituation, till exempel – en workshop, ett seminarium eller en gruppdiallog, där kunskap skapas gemensamt och delas samtidigt – kan denna också betraktas som publicering? Vilken sorts publik är nödvändiga eller relevanta för en publiceringsprocess? Ett samarbete, ett kollektiv, en scen, en process, en dynamik, en metod – kan vi avgränsa någon sådan situation eller process som ”publicering”? Hur fixerad eller stabil behöver en kunskapsöverföring vara för att kunna kallas en ”publikation”? Och vilken är funktionen och effekten av en sådan stabilitet?

Eftersom kommunikationen för forskningsresultaten (i form av en doktorsavhandling) i sig utgör en form av publikation experimenterade jag med ett öppet och dialogiskt publiceringssätt i form av en MediaWiki – redan från dess början utvecklad ”offentligt”. Därigenom förvandlas avhandlingen från att utgöra en auktoritativ text till en webbplats för flera röster, där det uppkommer situationer med förhandling, motsättning och konsultation.

<https://cutt.ly/noun-to-verb>

LIFE

ACADEMIA

Sammanfattning

Denna sammanfattning ger en översikt över ett forskningsprojekt med titeln Substantiv till verb: en undersökning av publiceringens mikropolitik genom konstnärlig praktik. Projektet utforskar publiceringens sociala och politiska agent, undersöker mikropolitiken för att skapa, artikulera och dela kunskaper ur ett intersektionellt feministiskt perspektiv. Det centrala syftet med denna undersökning är att utvidga och pröva de normativa kriterierna för vad som utgör en publikation. Dessutom utgick jag från ett antal frågeställningar om bokens politiska och emanciperande karaktär, en aspekt som ofta uppfattas som begränsad till dess politiskt präglade innehåll. Fokus för denna undersökning är dock de potentiellt radikala, politiska och emanciperande tillvägagångssätten och processerna genom vilka en publikation produceras (författas, redigeras, trycks, binds), sprids (cirkuleras, beskrivs, katalogiseras) och läses (används). I praktiska termer omfattar forskningsprocessen (i) en rad aktiviteter (konstskapande, workshoppar, publicering, redaktionellt arbete, samarbetspraktiker, konferenser, organisering, pedagogiska interventioner, diskursiva evenemang etc.) och (ii) ett intervall av ”stabiliseringar” (publikationer, kapitel, uppsatser, affischer, mindre tryckalster, arkiv, läsrum, utställningar etc.). Både (i) och (ii) utvecklas i samarbeten.

Publicering kan förstås som ett sätt att dela, blottlägga, föra vidare eller som en ”offentliggörande” handling som inkluderar texter, bilder, idéer och vad vi kortfattat kan kalla ”kunskaper”. Publicering kan också förstås som en tillfällig stabilisering av kunskap, som fixerar offentliggörandet i en materiell och mobil form (papper, bläck, skärm, kod) – fixerar det i ett objekt. Som ett objekt, fristående från tillverkarna (person), moment (tid) och ekologierna

(kontext) för dess produktion, kan en publikation cirkulera och spridas över regioner, sammanhang och epoker – med Florian Cramers (2012) ord: ”bokens idé är att den kan läsas om ett, fem och etthundra år”. Den utvecklar ett eget socialt och intellektuellt liv.

Samtidigt som publicering kan göra det möjligt för en enda att tala till massan – och som sådan betraktas som en adresseringsmetod som konstruerar dominansmönster – kan publiceringshandlingen också ses som ett verktyg för att ge röst och erkännande åt kroppar och erfarenheter som ännu inte är erkända, formulerade eller prioriterade inom ramen för befintliga kunskaper. Därför kan publicering ses som en process som bjuder in både bifall och motsättningar, och som producerar motstridiga åsikter och alternativa tolkningar, något som har gett bränsle åt många debatter om ”det offentliga rummet”. Sådana teman har diskuterats allmänt i förhållande till uppkomsten av den europeiska tryckerikulturen (Eisenstein, 1982; Johns, 1998), men dessa debatter är inte huvudfokus här. I stället behandlar den aktuella forskningen specifikt mikropolitiken för publiceringspraktiker i skärningspunkten mellan samtidskonst, radikal utbildning och institutionell analys.

Publiceringspraktiker förstås som en del av en bredare mångfald av metoder och format som fungerar som ”stabilisering” av kunskaper, som angetts ovan. Jag använder ordet ”kunskaper” i plural för att problematisera idén om singular, okroppslig och universell kunskap, som är förknippad med moderna västerländska epistemologier. Kunskaper i denna undersökning förstås i Donna Haraways betydelse, som ”styrda av partisk syn och begränsad röst – inte partiskhet för sin egen skull utan, snarare, för de kopplingar och oväntade öppningar som situerade kunskaper möjliggör.” (Haraway 1988, 590). Kunskaper är därför, enligt min mening, i grunden villkorliga och interaktiva. ”Situerade kunskaper handlar om samhällen, inte om isolerade individer”. (Haraway 1988, 590). I denna undersökning förstås kunskap som en grundläggande relationell handling, vilket exemplifieras av Maria Lugones begrepp ”street-walker theorizing.” (Lugones, 2003).

Naturligtvis sträcker sig publiceringspraktiker långt utöver den tryckta sidan. Ett central syfte med denna undersökning är att

utvidga och pröva de normativa kriterierna för vad som utgör en publikation. En fråga som uppstod var om publicering kan ses som ett verb, en process, snarare än ett substantiv (d.v.s. det färdiga objektet). Skulle praktik själv kunna förstås som en form av publicering? En undervisningssituation, till exempel – en workshop, ett seminarium eller en gruppdialog, där kunskap skapas gemensamt och delas samtidigt – skulle detta också kunna betraktas som publicering? Vilken sorts publik är nödvändiga eller relevanta för en publiceringsprocess? Ett samarbete, ett kollektiv, en scen, en process, en dynamik, en metod – kan vi avgränsa någon sådan situation eller process som ”publicering”? Hur fixerad eller stabil behöver en kunskapsöverföring vara för att kunna kallas en ”publikation”? Och vad är funktionen och effekten av en sådan stabilitet?

Nätverkande digitala medieteknologier ersätter enligt Mangen (2012) ”beständigheten och den statiska (och, underförstått, begränsande) hos det trycktas linjäritet genom att addera multimediafunktioner, interaktivitet, hyperstruktur och praktiskt taget obegränsade möjligheter för icke-verbal, interaktiv läsning och kommunikation för läsaren.” (Mangen, 2012) Det är den ”obundna” karaktären hos det digitala som bringar ”konceptuella system baserade på idéer om centrum, marginal, hierarki” ur balans. (Landow 1992,2) . Och Gary Hall (2016, 158) hävdar att det obundna är ett ögonblick av rekapitulation som ”ger oss en chans att ta upp den sortens frågor om våra idéer om boken (men också om det enhetliga, suveräna, proprietära ämnet; den individualiserade författaren, signaturen, rättighetsnamnet; originalitet, beständighet, det färdiga objektet; kanonen, disciplinen, tradition, immateriella rättigheter; allmänheten, gemenskapen och så vidare), som borde vi ha ställt hela tiden.”

Oavsett om det är ”bundet” eller ”obundet” har det först mycket diskussion om bokens politiska agent, och det antas ofta att bokens politiska potential endast sträcker sig så långt som dess ”innehåll”. Ändå är det intressanta i den aktuella undersökning bokens kapacitet som ett konceptuellt och materiellt medel för att praktiskt intervensera i, lösa upp och förändra befintliga system för produktion, distribution och kunskapskonsumtion. (Adema och Hall, 2014; Thoburn, 2014; Constant, pågående).

Frågeställningarna

Med utgångspunkt i Gabriel Tardes påstående att kunskap är en form av socialisering och social kommunikation (1903) började jag undersöka publicering som en social, pedagogisk och politisk process. Hur kan publicering skapa rum för bättre ömsesidig förståelse och omprövning av mellanmännsliga relationer? Vad är förhållandet mellan att ”göra” och ”offentliggöra”? Mellan erfarenhet och artikulation? Hur formar ”det yttre rummet” (distribution) ”det inre rummet” för publicering (innehåll) och vice versa? Vad är kontextuell publicering? Är publicering nödvändigtvis alltid knuten till ett dokument, oavsett om det är den tryckta sidan eller via andra medier, såsom film, teckning eller fotografi? Vad är ett dokument? I sin studie *Qu’est-ce que la documentation?* (1951) beskriver Suzanne Briet, den franska bibliotekarien och pionjären inom informationsvetenskapen, följande: en antilop som löper vild på savannen betraktas som ett djur, men genom att fångas och föras till Europa för att visas upp i djurparken – genom att buras in, beskrivas, mätas och klassificeras – förvandlas djuret ändå till ett dokument.[19] Det analyseras, beskrivs, kategoriseras, klassificeras och visas upp som ett exemplar, en process som utgör ett nyckelparadigm för den koloniala modernitetens projekt.

Forskningsprocessen (skapande, tänkande och analyserande) utmanade det ursprungliga antagandet att publicering är en helt och hållet positiv och progressiv handling, ett verktyg för att ge röst åt och utveckla en emanciperad agent. Under forskningens gång ifrågasattes denna idé och gjorde det nödvändigt att ompröva undersökningens drivande antaganden. Den institutionella påtryckningen (publicera eller gå under) kan till exempel försämra förutsättningarna för praktiker baserade på agent, kreativitet, kritik, experiment och kollektivt kunskapsskapande. Att publicera (och skriva) i institutionella eller semiinstitutionella sammanhang har enligt mångas åsikt ”reducerats från en process för kommunikation upptäckt och utforskning till ett system för att samla fler och fler nya

produkter, endast baserat på en beräkningslogik.”

Rebekka Kiesewetter (2019) konstaterar att ”en publikations betydelse ofta reduceras till en förbrukningsvara eller ett kompetensbevis och ett auktoritetsanspråk; och publiceringsaktiviteter bedrivs mestadels inom en produktionsstyrd miljö, där de föreslagna formaten och de institutionella, ekonomiska och procedurmässiga ramarna förleder tolkningen av varje resultat, varje representation, som behållare för innehåll, statiska, bakåtblickande, absoluta, slutförda och fastställda.” Flera poänger tas upp här: för det första pekar det på valideringssystem och revisionskultur; för det andra, på det ”bestämbara” objektets stagnation; och för det tredje, på auktoriteten som dessa separata objekt producerar.

Avhandlingen hävdar att dessa tre ämnen utgör de viktigaste ”blockeringarna” för emanciperade, kollektiva kunskapspraktiker. Jag brottades med dessa blockeringar praktiskt och teoretiskt under hela denna undersökning, varje gång med olika ingångar och ur olika perspektiv. Vartefter undersökningen utvecklades blev det tydligare att jag var ute efter att undersöka den tvingande ömsesidigheten mellan författarskap, auktorisation och auktoritet. Med tvingande ömsesidighet menar jag hur dessa tre begrepp är sammanflätade och hur de framkallar, behöver och kräver varandra. För att erkännas som författare krävs någon form av auktorisation, vilket i sin tur skapar auktoritet. Det tar upp frågan om vad som valideras som publicering, vem som erkänns som författare, av vem och av vilken anledning.

Denna undersökning är lokaliserad i en västerländsk kontext och tar hänsyn till så övergripande konstruktioner som kolonial modernitet, possessiv individualism och det nyliberala subjektet. I egenkap av kvinnligt subjekt med vit europeisk bakgrund rör jag mig mellan praktiker, institutioner och diskurser främst inom Europa och Nordamerika. Det är från denna position som jag undersöker mikropolitiken för kunskapspraktiker, präglad av begrepp från feministisk teori, medieteorier, radikal pedagogik samt samhällsvetenskap och filosofi.

Projektet: mindre substantiv – mer verb

Library of Inclusions and Omissions (2016) är ett praktik-baserat experiment i kritisk kunskapsinfrastruktur. Projektet inrättar ett gemenskapsdrivet lärum kring intersektionellt feministiska och avkoloniala material och utforskar bibliotekens politik (potentialer och begränsningar), online och fysiskt, för att få tillgång till, aktivera och sprida kunskap. Projektet definierar biblioteket som kunskapsinfrastruktur (Mattern, 2014) och prövar dominerande policyer för validering (tillgång) och klassificering (organisation). Dessutom undersöker projektet skillnaden mellan en gemenskapsdriven resurs som denna och mer institutionella bibliotek när det gäller deras urvals- och valideringsprocesser. Med *Library of Inclusions and Omissions* försöker jag utveckla ett kuratoriskt koncept för att ge röst åt dolda, undertryckta eller icke-erkända material och kamper. På vilka sätt skulle en sådan kuratorisk strategi därmed kunna förvandla biblioteket från ett kunskapsförvar (Samek, 2003; Springer, 2015) till ett rum för social och intellektuell sammankomst och aktion? Kan ett sådant biblioteksprojekt bidra till att bygga en gemenskap eller koppla samman olika grupper?

The Piracy Project (2010–2015), baserat i London, är ett långsiktigt samarbete med den peruanska konstnären Andrea Francke. Det utforskar dominerande förståelser av författarskap, originalitet och innebörderna av immateriella rättigheter och upphovsrättspolicyer för kunskapspraktiker. Genom ett öppet anbuds-förfarande efter piratkopierade böcker och vår utforskning av piratbokmarknader i Peru, Kina och Turkiet samlade *the Piracy Project* in cirka 150 kopierade, imiterade, approprierade och modifierade böcker från hela världen. Deras kopieringsmetoder varierade i hög grad, från lekfulla strategier för reproduktion, modifiering och omtolkning av befintliga verk, till sätt att kringgå hinder såsom censur eller marknadsmonopol, och till piratkopiering som genereras av kommersiella intressen. Genom tillfälliga lärum, workshoppar,

föreläsningar, diskussioner och debatter utforskar the Piracy Project de filosofiska, juridiska och sociala innebörderna av kulturell piratkopiering. I detta projekt undersöker Andrea och jag hur de piratkopierade, modifierade, imiterade böckerna i samlingen överträffar normativa begrepp om auktorisation och utmanar idén om individuellt författarskap och den tryckta bokens förmodade auktoritet. I teoretiseringen av detta projekt visar jag hur projektets icke-auktoriserade interventioner i ”stabil” och officiell kunskap blottlägger och löser upp ömsesidigheten mellan författarskap, originalitet och immateriella rättigheter – en triangulering som, vilket jag visade, utgör en av de viktigaste blockeringarna för kollektiva kunskapspraktiker.

Let's Mobilize: What is Feminist Pedagogy? (2015–2016) är en kollektiv undersökning av intersektionella feministiska pedagogiker, som ledde till (i) anordnandet av en internationell mobilisering under tre dagar vid HDK-Valand Högskolan för konst och design, Göteborgs universitet, och (ii) publiceringen av en arbetsbok med samma titel. Det tog sin början med en arbetsgrupp som bildades vid Akademien Valand bestående av studenter, personal och administratörer (Kanchan Burathoki, Rose Borthwick, MC Coble, Andreas Engman, Gabo Camnitzer, Eva Weinmayr). Gruppen hade två mål. För det första att skapa rum för att diskutera toppar och dalar i vårt eget lärande och vår egen undervisning samt att studera och granska universitetspolicyer och institutionella vanor. För det andra att organisera en internationell konferens (mobilisering) för att grundligt ompröva hur kunskap produceras, överförs och sprids. Vi var angelägna om att hitta strategier för att adressera den eurocentriska kanonen och dess exkluderingar, ifrågasätta institutionella vanor och förfaranden samt att skapa en förståelse av jämlikhet som inte är blind för skillnad. Själva mobiliseringen var en praktikbaserad undersökning som experimenterade med icke-normativa användningar av klassrummet och fäste uppmärksamhet på tid och temporaliteter, språk och den empiriska kroppen. Den publicerade arbetsboken förstås som en ”input” snarare än en ”output”. Den syftar till en omdefiniering av den dominerande förståelsen av ”inverkan” inom nuvarande system för akademisk utvärdering – en förståelse som ofta baseras på en reduktiv beräkningslogik. Projektet framför en omprövning

av den

inrättade värdetaxonomi inom lärande, undervisning och forskning vid konstakademin. Den ställer frågan vad som skulle hända om vi värdesatte och gav formellt erkännande till alla kunskaper och processer som är involverade i hur vi publicerar.

Projektet frågar också hur öppen, möjliggörande och mångsidig vår kunskapspraktik är; och hur inkluderande är våra verktyg och protokoll? Detta sker genom att praktiskt undersöka skedena, formaten och temporaliteterna för hur konstakademin ”utövar” kunskap. Mer allmänt granskar detta experiment hur institutionella vanor – hur vi träffas, terminologierna vi använder, upphandlingsförfarandena vi uppmanas att följa, formerna av förväntade ”resultat” – möjliggör eller hindrar kollektiva och inkluderande kritiska kunskapspraktiker.

Boxing and Unboxing, ett samarbete med konstnären Rosalie Schweiker, ägde rum under AND Publishings halvårslånga forskningsresidens vid Marabouparken konsthall i Stockholm.

Det bestod av att lära sig att ”box” och ”unbox”, och att klippa upp boxar – genom att ta upp problematik kring kategorisering inspirerat av Rhani Lee Remedés (2002) ”SCUB Manifest: Society for cutting up boxes”. Tillsammans med curatören Jenny Richards organiserade AND en boxningsklubb för självidentifierande kvinnor. Frågan var om sparring, när den definieras som fysisk lek och inte som tävling, kan tillåta oss att öva in olika sätt att relatera till varandra inom andra områden. Experimentet bestod av boxning, inte i termer av maskulinitet och våld eller det naturliga urvalet, utan som ett ögonblick av intensiv förhandling om gränsområde, besmittning och gränslänkning (Ettinger 2006). I detta avseende gör boxningen att gränser blir genomträngliga för våra ”riktiga” subjekt (en ”individ” tänkt som grundad i ensamt ägande av sig själv). Som en icke-verbal kroppslig dialog överskrider den gränser som vi på andra håll försöker skydda. Under sparringen avstår jag medvetet från denna etablerade immunitet – mina konturer blir sårbara genom beröringens ömsesidighet: min knytnäve berör och blir berörd samtidigt. När jag begrundar detta projekt kopplar jag tankar om immunitet och gemenskap (Esposito, 2010; Lorey, 2013) till de stimulerande, problematiska och krävande upplevelser som sparringssessionerna innebar. Jag kommer att reflektera över sparring som en radikal kroppslig

dialog, överväga dess potential att lära ut hur man konkurrerar utan att behöva vinna och hur man praktiserar respektfull oenighet.

”Att tänka med”: Formatet

Formatet för denna forskning är en sammanläggningsavhandling, som består av en tydlig uppsättning praktiska experiment och en kapp som belyser forskningsprojektets bidrag och lokaliserar detta bidrag med hänvisning till befintliga kunskapspraktiker. Avsikten med kappan är att låta komponenterna behålla sina separata, självständiga identiteter, men också att göra det möjligt för dem att förenas som delar i en större konstruktion.

Eftersom de flesta av praktikerna är samarbeten såg jag en fara i det faktum att det mestadels kommer att vara jag som berättar, avgränsar och till en viss del historiserar dem ur mitt perspektiv enbart. Dilemmat var att differentiera ”jaget” och ”vi:et” genom hela detta skrivande och tänkande; de är ofta svåra att separera. Detta ”jag” växlar också, är inte stabilt, kanske osammanhängande, eftersom det har befolkats av andra under det gemensamma arbetet och tänkandet.

Mitt i processen bestämde jag mig för att släppa det solitära Word-dokumentet på min hårddisk och fortsätta i form av en öppen MediaWiki-källkod. Det blev ett ”paradigmskifte” för mig, från den skyddade, privata och egenägda miljön på min hårddisk till en webbaserad, öppen och ”offentlig” miljö under hela processen med tentativt tänkande, skrivande och arkivering. Detta arbete är inte låst i en vetenskaplig monografi i en universitetssamling, utan tillgängligt via internet – vilket öppnar för en läsarkrets utöver dem som har tillgång till eller är benägna att besöka europeiska universitetsbibliotek (Cusicanqui, 2011). Det innebär också att arbetet är öppet för att återkoppla till grupper utanför den akademiska världen, där de flesta av aktiviteterna grundlades och utvecklades.

Ett specifikt verktyg, kodat av Cristina Cochior och Manetta Berends från Varia (Rotterdam), utgörs av anteckningsfunktionen. Det uppmanar samarbetsparterna att kommentera, addera och inte instämna i mina redogörelser för projekten. På så sätt förvandlar

det avhandlingen från en auktoritativ text till ett tillfälle för förhandling, motsättning och konsultation.

Färdplan

Kapitlet *Setting* ger en översikt över vad undersökningen handlar om – som beskrivits ovan. Det introducerar det grundläggande forskningsämnet, agendan och syftet. Kapitlet beskriver kontexten, problemen jag tar upp och frågorna jag började med. Det ger också information om hur MediaWiki är uppbyggt och hur det kan läsas.

Kapitlet *Survey of the Field* kartlägger kontexten och fältet som forskningsprojektet bidrar till. De kartlagda praktikerna är utbredda i geografiska och historiska termer, och de bygger på ett brett spektrum av disciplinära källor. Detta breda undersökningsfält härrör från ett engagemang i att arbeta transversalt och att inte vara bunden av protokollen för ett enda fält – vare sig det är samtidskonst, feministiska organisationspraktiker eller radikal utbildning. Vid närmare granskning är samtliga praktiker som jag diskuterar i detta kapitel separata fall där de dominerande paradigmen för publicering och kunskapsformandet på ett eller annat sätt har justerats – och fungerar som motpolitiska projekt. På olika sätt utgör de hinder för uppfattningar om författarskap, redaktionella processer, design, produktion och distribution, såväl som för metoder för klassificering, arkivering och läsning. Kapitlet kartlägger alternativa infrastrukturer (tidiga konceptuella konstnärsböcker, USA), motkulturella medier (Radical Printshops, See Red, UK, 1980-talet) och feministiska praktiker för öppen källkodsteknik (Constant, Bryssel). Kapitlet framför en detaljerad diskussion om bibliotekets koncept som en institution som arkiverar, organiserar och katalogiserar kunskaper. Denna diskussion fokuserar både på institutionella bibliotek och deras standarder för förvärv och katalogisering, likaså på ”extitutionella” exempel (Shadow Libraries) som kringgår institutionella avgränsningar och kommersiella monopol.

Kapitlet *Summary of Projects and Submitted Materials* ger en översikt över de långsiktiga samarbetsprojekt som jag har

genomfört ("Projects"), broschyrerna, uppsatserna och artiklarna som jag har (sam-)publicerat ("Published, Fixed") och eventbaserade aktiviteter, såsom undervisning, workshoppar, presentationer, diskussioner och think-ins ("Discursive, Unfixed"). I kapitlet kartläggs variationen på projekt, webbplatser och strategier som är viktiga som del i en bredare strategi för feministisk publicering. Det innebär att dessa projekt och experiment verkar på olika arenor och sträcker sig bortom traditionella uppfattningar om publikation.

Syftet med kapitlet *Reflection and Theorization of Projects* är att öppna upp komplexiteten och motsättningarna i vart och ett av praktikprojekten genom en reflektionsprocess. Detta i avsikt att fastställa vad praktikexperimenten innebar och hur de potentiellt kan bidra till en kritisk förståelse av den aktiva mikropolitiken när vi skapar och delar kunskap under institutionella förhållanden, men också utanför dem. Detta kapitel reflekterar över taktikerna som har utvecklats inom praktikerna och försöken att "göra saker annorlunda". Det utvärderar vad projekten hoppades uppnå, vad som var möjligt att uppnå och av vilka skäl.

Kapitlet *Analysis* granskar på nytt de ursprungliga frågorna som gav upphov till denna forskning och analyserar hur dessa skiftade och omformulerade sig själva under de fem projekten. I detta kapitel har jag identifierat och undersökt paradoxerna, konflikterna och motsättningarna i ett emancipatoriskt och intersektionellt tillvägagångssätt för publicering, orsakad av (i) system för validering och revisionskultur, (ii) det "bestämbara" objektets stagnation samt (iii) vilken auktoritet dessa separata publicerade objekt producerar. Detta kapitel zoomar in mikropolitiken för kunskapspraktik inom institutionella och "extitutionella" kontexter och utkristalliserar en rad ämnen som dykt upp under projekten.

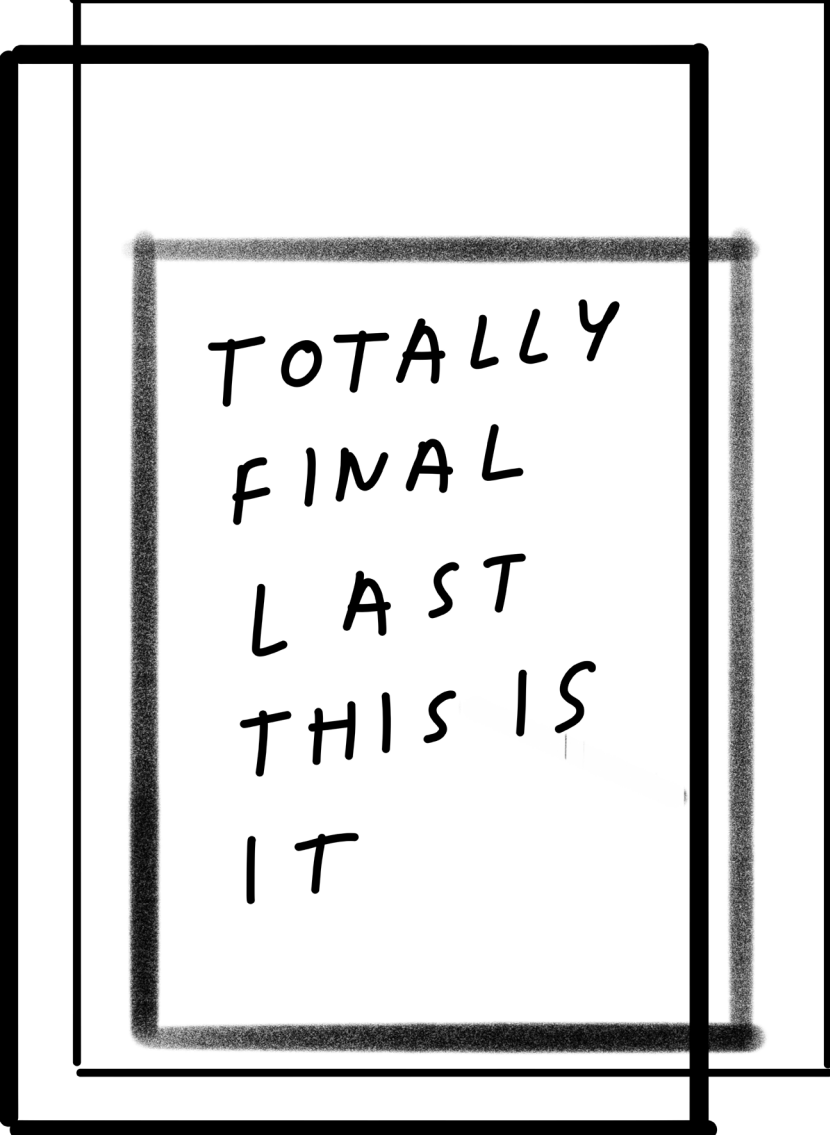
Det delar med sig insikter om det kollektiva arbetets politiska betydelse som avviker från den samhälleliga standardmässiga individualiseringen – liksom dess begränsningar. Kapitlet etablerar makten i att namnge, avgränsa och kunskapsklassificera, till exempel på bibliotek, och identifierar hur bibliotekskatalogen i sig är en meningsskapande struktur. Den öppnar upp innebörderna av den förmodade beständigheten i publicerad kunskap och visar flera

taktiker för hur denna beständighet, och likaledes auktoriteten som den skapar, kan vara ”obunden”. I kapitlet hävdar jag att boken, som ett separat objekt, förvandlar kunskap via författarskap till privat egendom – baserat på upphovsrätt och det relaterade originalitetsanspråket.

Kapitlet diskuterar hur vi kan föreställa oss författarskap utan ägande och – baserat på projektens resultat – hur vi kan föreställa oss en publikation inte som ett slutresultat utan som ett förmedlande tredje objekt. Här lanserar jag hur boken kan fungera som stöd för att röra sig mot ett nytt tänkande och arbete tillsammans, som – vilket jag hävdar – slutligen är viktigare än själva stödet. Jag presenterar en helt och hållet flexiblere förståelse av författarskap som omprövar författaren som en upphovsperson, skapare, verkställare, lärare – som någon som ”åstadkommer något”. Här lånar jag Karen Barads metafor för komposthög, en ekologi av ”matning, intag, utsöndring”. En sådan decentraliserad förståelse av författarskap skulle kräva nya utvärderingskriterier: kriterier som uppmärksammar sätten på vilka vi publicerar, inkluderingen av våra verktyg och vem som uppmuntras att tala eller förbli tyst. Kort sagt, den behöver oss för att utvärdera processen snarare än bara resultatet.

Kapitlet avslutas med en diskussion om hur delningen av mina forskningsresultat i form av en avhandling kan utveckla en epistemisk metod som undviker precis de fallgropar som jag adresserar med detta forskningsprojekt. Det finns till exempel dilemman och dubbelbindningar som jag måste förhandla om när jag som individ underkastas ett examineringsprotokoll och försöker förflytta kollektivt arbete – som hände någon annanstans, i utsatta samhällen – till den akademiska världens institutionella kontext.

Användningen av MediaWiki med öppen källkod för att utveckla avhandlingen ”offentligt” är ett försök att dela avhandlingen, inte som en produktion utan som en process – i dialog med och genom återkoppling till komposthögen. Dess tvåvägsinteraktion som produktion och spridning inbjuder samtidigt till dialog, multi-vokalitet och motsättningar.

TOTALLY
FINAL
LAST
THIS IS
IT

PDF

SCROLL

SCROLL

SCROLL

SCROLL

SCROLL

SCROLL

SCROLL

SCROLL

SCROLL

SCROLL

SCROLL

Title: *Noun to Verb:*
an investigation into the micro-politics of publishing
through artistic practice

Thesis: <https://cutt.ly/noun-to-verb>

Author: Eva Weinmayr

Subject: Artistic Practice

Language: English, with a Swedish summary

University: HDK-Valand – Academy of Art and Design, The Faculty of Fine, Applied and Performing Arts at the University of Gothenburg

Keywords: publishing, artistic practice, political imaginaries, policy, critical pedagogy, intersectional feminism, authorship

Annotations: Andrea Francke, Andreas Engman, Femke Snelting, MC Coble

Visual annotations: Rosalie Schweiker

Coding: Manetta Berends & Cristina Cochior (Varia)

English proofreading: David Morris, Pedro Cid Proença

Swedish translation: Astrid Trotzig

Open access repository: <http://hdl.handle.net/2077/66644>

All illustrations in this booklet by Rosalie Schweiker.

ArtMonitor

This doctoral dissertation is No 81 in the series
ArtMonitor Doctoral Dissertations and Licentiate
Theses at the Faculty of Fine, Applied and Performing
Arts, University of Gothenburg.

Collective Conditions for re-use (CC4r), 2020

Copyleft attitude with a difference: You are invited to copy,
distribute, and modify this work under the terms of the CC4r.

<https://gitlab.constantvzw.org/unbound/cc4r>

UNIVERSITY OF
GOTHENBURG